

РЕШЕНИЕ

№ 1767

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11196** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 16.09.2021г. постановено по НАХД № 3109/2021 по описа на СРС, НО, 7 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-60/03.02.2021г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на основание чл.221а, ал.2, т.1, пр.1 от ЗППЦК за извършено нарушение на разпоредбата на чл.100н, ал.2, вр.чл.100т, ал.1, изр.първо, пр.1, във вр.с ал.4 от ЗППЦК, вр. с §45, т.2 от ПЗР на ЗМДВИП. В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, тъй като в случая е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Претендират се разноски. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Я., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски по списък.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, V касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

СРС е установил, че [фирма], ЕИК[ЕИК] е вписано под № РГ-05-1684 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30 ал.1 т.3 от ЗКФН. Съгласно чл.100н, ал.2, вр.чл.100т, ал.1, изр.първо, пр.1, във вр.с ал.4 от ЗППЦК, вр. с §45, т.2 от ПЗР на ЗМДВИП, за дейността си през 2019г. [фирма], ЕИК[ЕИК] следвало да представи на КФН годишен консолидиран финансов отчет в срок до 31.07.2020г., чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН – e-R..

При извършена проверка от страна на св.М. Ч. – главен експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН, било установено, че [фирма], ЕИК[ЕИК] било представило годишен консолидиран финансов отчет за дейността си през 2019г. по електронен път с вх.№ 10-05-3958 на 13.08.2020г. или близо две седмици след изтичане на удължения срок, въведен за 2020г. с §45, т.2 от ПЗРЗМДВИП.

За така установеното нарушение бил съставен АУАН № Р-06-673/23.09.2020г., а въз основа на него било издадено и обжалваното НП № Р-10-60/03.02.2021г., на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на основание чл.221а, ал.2, т.1, пр.1 от ЗППЦК.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството, тъй като извършването на нарушението е установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена в минимален размер, като не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

В случая категорично е установено, че касаторът се явява задължено лице по чл.100н, ал.2 от ЗППЦК – „Емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. Съобразно разпоредбата на чл.100т, ал.1, изр.първо, пр.1 от ЗППЦК, дружеството е било длъжно да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността, тоест в случая консолидираният финансов отчет за 2019г. самостоятелно е следвало да бъде представен пред КФН със съдържанието, изчерпателно посочено в чл.100т, ал.4 от ЗППЦК в срок до 31.07.2020г. Безспорно е,

че дружеството не е подало отчета в срок, а със закъснение от 12 дни. Следователно, извършването на нарушението е категорично установено, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за него.

Изводът на първоинстанционния съд, че не са налице предпоставките на закона за приложение на чл.28 от ЗАНН е правилен. Не съставлява основание за приложение на чл.28 ЗАНН фактите, че дружеството не е било наказвано за такова нарушение, както и че отчетът е подаден преди образуване на административнонаказателното производство. Не представлява основание и извънредното положение, тъй като както правилно посочво СРС, това обстоятелство е било законодателно отчетено с §45, т.2 от ПЗРЗМДВИП, като срокът за представяне на консолидирания финансов отчет за 2019г. през 2020г. е бил удължен с три месеца – до 31.07.2020г. Всичко това, както и особената значимост на засегнатите обществени отношения, мотивират съдебният състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

В заключение, настоящият касационен състав намира, че районният съд, като е потвърдил обжалваното НП, е постановил правилно и законосъобразно съдебното решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора и направено искане, на процесуалния представител на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.09.2021г. постановено по НАХД № 3109/2021 по описа на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА на [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лв., съдебно-деловодни разноси в размер на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: .